

ZESDE PAASZONDAG - CYCLUS C

Klooster Gent 2019

+

Broeders en zusters,

Ik hoop dat het jullie toch al is opgevallen dat de eucharistie opent met een wens om vrede: "Genade zij u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus." Bovendien is het laatste woord opnieuw een woord van vrede; deze keer een zendingswoord: "Ga heen in vrede."

Na het gebed van het Onze Vader en net vóór het breken van het brood en het ontvangen van de communie bidden we ook om vrede. Wij richten ons rechtstreeks tot Christus. Wij herinneren hem aan de woorden die hij heeft uitgesproken in het cenakel, bij zijn afscheidsrede: "Vrede laat ik u na. Mijn vrede geef ik u".

Het lijkt er op dat vrede een belangrijk thema is in de Bijbel. Vrede houdt in de Bijbel heel veel in. Shalom! De vrede omvat zowel lichamelijk als geestelijk welzijn. Vrede wijst op de heel-making, op het heil, dat wij voor onszelf en voor anderen wensen. Dit kan ons uiteindelijk alleen maar door God gegeven worden. Daarom noteert de evangelist Johannes : "Niet zoals de wereld die geeft, geef ik hem u."

Jezus verbindt de vrede met de gave van de Geest voor zijn leerlingen. (Joh. 20,22). Op zijn beurt ziet de apostel Paulus de vrede als een gave en een goede vrucht van de Geest. "De vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing" (Gal. 5,22-23). Deze deugden zullen geen twist of strijd ontketenen. De liefde van Jezus, de aanwezigheid van de Geest, de verbondenheid met de Vader schenkt ons een innerlijke rust.

We verlangen naar vrede voor onszelf en voor onze wereld, omdat er zoveel strijd en onrecht is. "Geef vrede Heer, geef vrede"

Laten we inderdaad maar met aandrang om Gods vrede vragen! Ze komt er echt niet vanzelf. De vrede die Jezus ons geeft, de vrede die ik jullie bij de opening van deze viering heb toegewenst, gaat verder dan het gewoon in vrede leven met elkaar.

De vrede die Jezus ons toewenst...daar moeten we aan werken. Het is zelfs een hele opgave , want we krijgen die vrede niet met mooie gedachten alleen. **De vrede waarover vandaag in het evangelie sprake is die bouwen we heel langzaam op.** Niet vanuit onszelf...**het is één van de vruchten van de H.Geest.** Niet niks dus.

Laat het ons toch toegeven: we denken al te gemakkelijk dat we de vrede dienen. Met de beste bedoelingen komen we op voor ons christen-zijn en als we niet echt opletten dan willen we maar één ding: anderen overtuigen hoe zij hun christen-zijn moeten vorm geven. Nog vlug even links en rechts een aansporend woord meegeven. Nog die paar laatste raadgevingen, bijvoorbeeld net voor de eucharistieviering begint...of nadien...wellicht met de beste bedoelingen, daar wil ik niet aan twijfelen. Maar of het de "vrede van het hart" altijd bevordert is nog maar de vraag.

In het evangelie vandaag zegt Jezus heel duidelijk dat de Vader ons een Helper zal zenden: de H.Geest. Die Geest zal ons de woorden en de levenshouding van Jezus in herinnering brengen. Onmiddellijk daarop spreekt Jezus dan over vrede.

Goede mensen, zou dat niet een heel duidelijke oproep van Jezus kunnen zijn om er ons op te wijzen dat wij, christenen niet onszelf moeten verkondigen... dat wij niet onze eigen ideeën en inzichten moeten opdringen... Maar dat ons spreken en handelen in overeenstemming moet zijn met de gezindheid van Jezus zelf... Lees het evangelie en je leert die gezindheid van Jezus duidelijk kennen. Het evangelie is niet vrijblijvend... het wil van ons die nieuwe mensen maken, mensen naar het beeld van Jezus.

Paulus zegt dat later zo: "Je moet alles tegen het licht van het evangelie houden en wat goed is, wat van de Geest komt, dat moet je behouden". [Alles moet dus de toets van het evangelie kunnen doorstaan](#). En hoe kom je dat dan te weten?

Heel eenvoudig: wanneer iets liefdevol gedaan wordt: met geduld, vriendelijkheid, goedheid... met zachtmoedigheid en zelfbeheersing ... dan brengt dat vrede in ons hart. Jezus zegt het ons heel duidelijk, "Dan zal je hart niet verontrust worden". Je voelt het ook wel... want dan weet je jezelf in vrede met God, met de mensen rondom je. Je bent dan ook in vrede met jezelf.

Ik wil eindigen met het beroemde gebed van Franciscus in 1219 uitsprak bij de ontmoeting met sultan al-Kamil :

*Heer, maak mij een instrument van uw vrede.
Waar haat het hart verscheurt, laat mij liefde brengen.
Waar wordt beschuldigd, laat mij vergeving schenken.
Waar verdeeldheid mensen van elkaar vervreemdt,
laat mij eenheid stichten.
Waar twijfel knaagt, laat me geloof brengen.
Waar dwaling heerst, laat me waarheid uitdragen.
Waar wanhoop tot vertwijfeling voert, laat hoop doen herleven.
Waar droefenis neerslachtig maakt, laat me vreugde brengen.
Waar duisternis het zicht beneemt, laat me licht ontsteken.*

o.a.m.d.g.